

BM-27 Uragan

BM-27 Uragan (ros. *БМ-27 Ураган* kod GRAU 9K57) – radziecki system artylerii raketowej, produkowany przez zakłady Spław z Tuły.

W 1964 roku A. Ganiczew zaproponował skonstruowanie wyrzutni niekierowanych pocisków raketowych kalibru 220 mm. Nowy system został przyjęty do uzbrojenia w 1975 roku i otrzymał kod Grau 9K57.

Podstawowym elementem systemu była samobieżna wyrzutnia 9P140. Składała się ona z bloku 16 pięciometrowych przewodnic osadzonych na podwoziu czteroosiowego samochodu ciężarowego ZIL-135LM. W położeniu transportowym blok wyrzutni jest obrócony wylotami do tyłu. Przy przechodzeniu w położenie bojowe blok wyrzutni jest obracany o 180°, a pojazd podpierany przy pomocy dwóch podpór talerzowych. Czas przejścia w położenie bojowe to ok. 3 minuty. Kąt ostrzału w poziomie jest równy po 30° od osi pojazdu, w pionie od -5° do +55°

http://opisybroni.pl/wp-content/uploads/2022/03/385th_Guards_Artillery_Brigades_9K57_Uragan_firing_at_the_Totsky_training_ground_23-08-2018.webm.720p.vp9_.webm

Z wyrzutni mogą być wystrzelwane pociski raketowe kalibru 220 mm. Pod względem konstrukcji są one zbliżone do starszych pocisków kalibru 122 mm systemu BM-21 Grad. Identyczny jest system stabilizacji wykorzystujący stabilizację aerodynamiczną przy pomocy rozkładanych brzechw i obrotową uzyskiwaną dzięki występowi pocisku i spiralnej szynie biegnącej wzdłuż prowadnicy.

Opracowane dla BM-27 pociski były pierwszymi radzieckimi raketowymi pociskami kasetowymi klasy ziemia-ziemia. Z wyrzutni można odpalać pociski:

- 9M27F – burzący zawierająca 51 kg materiału wybuchowego
- 9M27K1 – kasetowy przenoszący 30 podpocisków odłamkowych 9N210 o masie 1,8 kg każdy
- 9M27K2 – kasetowy z 24 minami przeciwpancernymi PGMDM
- 9M27K3 – kasetowy z 312 minami przeciwpiechotnymi PFM-1
- 9M59 – kasetowy z 9 minami kierunkowymi
- 9M27D – prawdopodobnie dymny
- 9M27S – prawdopodobnie oświetlający
- 9M27FIN – o nieznanym przeznaczeniu
- 9M51 – o nieznanym przeznaczeniu, prawdopodobnie kierowany.

Wyrzutnie BM-27 weszły w skład armijnych dywizji i brygad artylerii. Dywizjon liczy 12 wyrzutni (etat wojenny to 18 wyrzutni). W skład brygady wchodzi 4-5 dywizjony, w skład pułku 3. W dywizjonie na każdą wyrzutnię 9P140 przypadają 2-3 wozy transportowo-załadownicze 9T452.

9T452 – pojazd transportowo-załadowniczy

Kapustnik-B

1T-12-2M – pojazd zabezpieczenia topograficznego

9F381 – pojazd
zabezpieczenia technicznego

Wyrzutnie są dowodzone przy pomocy systemu dowodzenia i kierowania ogniem Kapustnik-B rozmieszczonego na samochodach Ural-4320 (wozy dowódcy dywizjonu i szefa sztabu) i transporterach opancerzonych BTR-60 i BTR-70 (wozy dowódców baterii). Dywizjon współpracuje z wozami rozpoznawczymi PRP-3 na podwoziach bwp BMP-2. Dzięki zastosowaniu systemu kierowania ogniem czas pomiędzy wykryciem celów a otwarciem ognia skrócono do 40 s.

Pomimo wprowadzenia do uzbrojenia w 1975 roku, system ten przez kilka lat nie był znany poza ZSRR. Dopiero w 1978 roku pierwszych informacji na temat tej broni udzielił zachodnim służbom wywiadowczym Władimir Rezun. Broń została dopuszczona do eksportu tylko do wybranych krajów Układu Warszawskiego PRL i Czechosłowacji, ale żaden z nich nie zakupił Uraganów. BM-27 zostały po raz pierwszy użyte bojowo w 1982 roku podczas wojny w Afganistanie.

Użytkownicy:

Armenia

Afganistan

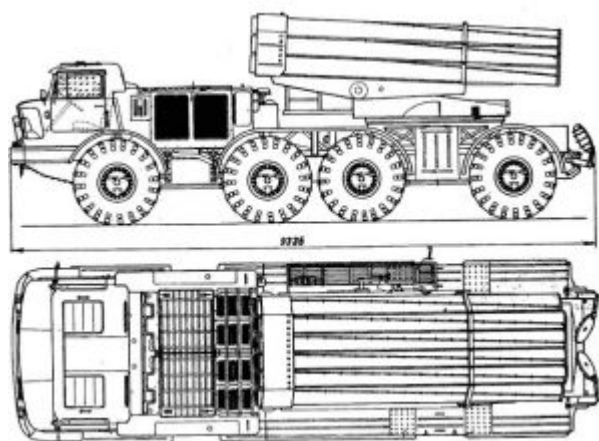
Angola

Indie

Białoruś

Erytrea

Gwinea
Gruzja
Iran
Kazachstan
Kirgistan
Mołdawia
Mjanma
Korea Północna
Rosja
Syria
Tadżykistan
Tanzania
Turkmenistan
Ukraina
Uzbekistan
Jemen

Dane taktyczno-techniczne wyrzutni

- Kaliber: 220 mm
- Liczba prowadnic: 16
- Masa: 20,2 t
- Długość: 9,63 m
- Szerokość: 2,80 m
- Wysokość: 3,23 m
- Moc silnika: 2×130 kW
- Zasięg pola rażenia wyrzutni: 35 km

- Zasięg operacyjny platformy przewożącej wyrzutnie: 500 km
- Prędkość maksymalna pojazdu po szosie : 65 km/h
- Załoga: 4 osoby

Bibliografia

- *Tomasz Szulc. Następcy Katuszy Cz. II. „Nowa Technika Wojskowa”. 1999. nr 8. s. str. 25-32. ISSN 1230-1655*